

Republikance ne čaka sreča pri prihodnjih kongresnih volitvah

Notranji spori v stranki ne napravljajo dobrega vtisa na volivce, slabe pa tudi sam nastop stranke.

WASHINGTON, D.C. — Do takega zaključka je prišla preiskava znane politične revije Congressional Quarterly. Revija sama ne pripada nobeni stranki ali struji, zato so rezultati njenih preiskav vpštevanji pri vseh politikihi od predsednika navdol.

Revija je po svojih sodelavcih ugotovila političen položaj stranke od države in države in dognala, da se republikanski kandidati ne bodo dobro odrezali pri kongresnih volitvah v l. 1966. Slabe republikanske volivne uspehe bodo zakrivali največ notranji spori med republikanskimi voditelji. Še nikoli ni bila stranka zadnjih 30 let tako razbita na razne struje kot je sedaj. Največji je seveda prepad med levim in desnim krilom, ki ga tudi na zadnji seji glavnega republikanskega koordinacijskega odbora niso mogli premostiti.

Spori bodo uničili tudi nekaj ugodnih okoliščin za republikance. Je na primer že tradicija, da pri kongresnih volitvah doseže več uspeha stranka, ki je v opoziciji, torej v našem slučaju republikanska. Dalje ne bodo republikanski kandidati kandidirali v imenu strankine platforme, ampak na podlagi svojega političnega programa, ne bo jih torej preganjalo ime senatorja Goldwaterja, ki ga naša javnost smatra za bandero vsega, kar je pri nas ultra-konservativno. Vse to pa republikancem ne bo dosti koristilo. Ne bodo mogli izbrabiti tudi običajnih prepričeval med demokrati, ki jih ni ravno malo ravno v velikih naših državah.

Prihodnje leto bo moralo 20 republikanskih senatorjev iti na volišča. Samo 14 je tako srečnih, da se jim ni treba bati poraza, šest jih je pa v nevarnosti, da bodo poraženi po demokrati. Dalje bo moralo iti na volivne 15 republikanskih guvernerjev, samo pet lahko računa na sigurno zmago. Nekaj več upanja ima stranka pri volitvah za kongresnike, toda danes še ni položaj v posameznih volivnih okrajih tako jasan, da bi bile mogoče objektivne napovedi.

Pakistan zagrozil z izstopom iz ZN?

NEW YORK, N.Y. — Pakistanska vlada je baje sporočila glavnemu tajniku Tantu, da bo Pakistan izstopil iz Združenih narodov, če bodo ti objavili izjavo o "uporu" v Kašmirju, ki jim je bila predložena.

Pakistan trdi, da je prišlo v Kašmirju do pravega upora proti Indiji za neodvisnost, medtem ko Indija zagotavlja, da so "uporniki" pripadniki pakistanskih oboroženih sil.

Vremenski
prerok
pravi:

Oblačno in hladno, s krajevnimi nevihtami. Kasneje popoldne se bo razvedrlo. Najvišja temperatura 69.

Stalin bi bil lahko preprečil rabo atomskih bomb proti Japoncem

TOKIO, Jap. — Japonski diplomat Toshikazu Kase, ki je že nad 20 let na zaupnih položajih v japonski diplomaciji in je sedaj osební diplomatski svetovalec predsednika Sato, je izjavil, da je Japonska poslala Stalinu še pred konferenco v Potsdamu predlog za premirje. Stalin ga je na konferenci namenoma naslikal samo kot "tipanje japonske zunanje politike, ki ne služi resnega vpoštevanja": Tako je Trumana, Churchilla in Atleeja zapeljal v zmoto. Japonska je svoj predlog ponavljala tudi tistih 10 dni po konferenci, ki so potekali do padca prve atomske bombe v Hirošimo. Stalin se tudi na te predloge ni oziral in dajal japonski vladi izmikajoče odgovore.

Vprašanje je odprto, ali je Stalin po konferenci sploh še informiral svoje zaveznike v Londonu in Washingtonu, da Japonska ponavlja svoje predloge o premirju. Japonci se v to ugibanje ni spuščal pri svoji izjavi.

Ako bi bili zavezniki vzeli takrat japonski predlog resno v pretes, bi najbrže Truman nikoli ne dovolil rabe prve atomske bombe. Ker ni ničesar vedel o važnosti japonskega predloga, je moral napraviti usoden sklep, da konča vojno z Japonci.

V Santo Domingu je bilo zopet nekaj streljanja

SANTO DOMINGO, Dom. rep. — Načelnik vojaške junte general Imbert je nagnal pretekli teden z dežele vse polno kmetov in delavcev na shod v prestolico, kjer naj bi mu "narod" izrekel zaupanje. To je seveda razburilo Caamana in njegove pristaje. Mobilizirali so svoje pristaje, češ da hoče junta porabiti shod za začetek akcije proti upornikom, ki prisegajo na Caamana. Mobilizacija je dossegla, česar ni hotela. Caamano prišli so se zapletli v streljanje s četami OAS. Bilo je pri tem menda par mrtvih in precej ranjenih. Dominikanska prestolica je zopet preživela nekaj ur strahu, pogajanja o novi vladi so pa tudi zastala.

Politična kriza na Grškem dosegla dno

Nad poldrug mesec stara vladna kriza je uničila večino dosedanje vladne stranke in oslabila položaj krone.

ATENE, Gr. — V grškem parlamentu ni dobil pri glasovanju za zaupnico večine tudi tretji kraljev kandidat za ministrskega predsednika Tsirimokos. Kralj je sedaj sklical kronski svet. Ali bo prišlo do seje, še ni jasno, kajti Papandreou stavlja pogoje za svojo udeležbo na sestanku. Se je torej postavil na stališče, da lahko zahteva pariteto s kraljem. To ne napravi ravno videza parlamentarne demokracije, toda dobro osvetli stanje grške politične krize.

Kriza je še hujša v nekem drugem oziru. Grške protikomunistične stranke so se tako razkale, da je komunistična stranka, ki šteje samo 22 poslancev, postala jeziček na politični tehtnici v grškem parlamentu. Pri zadnjem glasovanju je namreč zmagala stranka unije v centru, ki ji načeljuje Papandreou, s 159 glasovi večine. To pa niso samo glasovi članov unije. Med njimi je tudi 22 glasov komunistične stranke in 8 glasov neke druge male stranke. Papandreou je imel torej pri glasovanju samo še 129 pristašev, do zmage mu je pomagalo 30 poslancev drugih strank, med njimi 22 komunistov.

Ako dobi Papandreou zopet mandat za sestavo vlade, kako naj pride do večine? Ali naj zvabi nazaj tistih 30-40 poslancev, ki so ga zapustili, kar mu bo prepovedal njegov ponos, ali pa naj pokliče na pomoč 22 komunističnih glasov? V drugih državah bi narodna disciplina ne prenesla take koalicije, v grški politiki je pa vse mogoče. Tudi to, kar koristi komunizmu.

Oskrba z vodo jamstvo za neodvisnost Singapura

SINGAPUR. — Angleži so prepričani, da nove, neodvisne države, ki je nastala z izstopom iz Malezijske federacije, ne bodo dobili pod nadzor kitajski komunisti, ker je Singapur za

Japonska je razvila zelo uporabne rakete

TOKIO, Jap. — Strokovnjaki tokijske univerze so izdelali načrte in razvili prav uporabne rakete, ki jih uporabljajo za preiskave vesoljstva, pred vsem neposredne okolice Zemlje. Rakete vrste Kappa so pobilele 124 milj visoko, rakete vrste Lambda pa celo 621 milj. Sedaj pripravljajo novo tristopenjsko raketo Mu, ki bo težka okoli 40 ton in bo sposobna ponesti v vesolje okoli 220 funtov težek prvi japonski satelit verjetno že leta 1967.

Vse te japonske rakete je možno brez posebnih težav naglo spremeniti v vojaške rakete. Ker jih izdeluje privatno podjetje, jih lahko to prodaja, komur hoče. Tako so Japonci doslej prodali nekaj raket Kappa Titovi Jugoslaviji in Sukarnovi Indoneziji. Če bi Sukarno res uspelo na kak način s kitajsko pomočjo zgraditi par atomskih bomb, bi te lahko namestil na od Japoncev kupljene rakete in z njimi ogrožal svoje bližnje in oddaljene sode. Zastopnik japonske vlade je tako možnost izključil, češ da nadzirajo japonski opazovalci uporabo na Japonskem kupljenih raket.

Četrto zasedanje koncila se bo začelo s spokorno procesijo

RIM, It. — Sv. oče je napovedal, da bo sam vodil veliko spokorno procesijo na dan 14. septembra (praznik povišanja sv. Križa), ko se bo začelo četrto in verjetno zadnje zasedanje drugega Vatikanskega koncila. Procesija bo šla iz bazilike sv. Križa v lateransko baziliko. Udeležili se je bodo poleg papeža vsi kardinali in škofje.

V procesiji bodo nosili relikvije sv. Križa, ki jih je glasom izročila prinesla v Rim okoli leta 320 sv. Helena, mati cesarja Konstantina. Sv. oče pa želi, da bi se takrat vršile spokorne molitve po katoliških cerkvah vsega sveta. Namen procesije je izražen v papeževi želji, da ves svet zopet moli za uspeh sedanjega koncila.

oskrbo vode navezan na sosednjo Malajo in mora torej z njo ostati v dobrem sosedstvu.

JUŽNI VIETNAM ZAVRAČA RAZGOVORE O PREMIRJU

Predsednik vlade Južnega Vietnama gen. Cao Ky je dejal včeraj, da Južni Vietnam še ni pripravljen na razgovore o končanju vojne z rdečimi, razen če bi dobil trdno jamstvo, da bodo čete Severnega Vietnama umaknjene, ameriške čete pa bodo ostale v Južnem Vietnamu, dokler jih ne bo njegova vlada prosila, naj odidejo.

SAIGON, J. Viet. — Južni Vietnam v sedanjem trenutku še ni pripravljen skleniti dogovora o končanju vojne z rdečimi, če ne bi v takem dogovoru dobil trdnega jamstva, da bodo vsi borci iz Severnega Vietnama umaknjeni iz Južnega Vietnama, da pa bodo ameriške oborožene sile ostale istočasno v Južnem Vietnamu vse dotlej, dokler jim ne bo vlada Južnega Vietnama sama izrazila željo, da naj odidejo. Tako je predsednik vlade Južnega Vietnama Nguyen Cao Ky obrazložil stališče svoje vlade v razgovoru s sodelavcem ameriškega lista The New York Times. Cao Ky je tudi poveljnik južnovietnamskega letalstva in ena najmočnejših osebnosti v vojaškem svetu, ki predstavlja začasno vrhovno oblast v deželi.

Predsednik vlade Južnega Vietnama Cao Ky bo ta mesec dopolnil komaj 35 let, zato so nekateri ob njegovem imenovanju resno dvomili, da bi spadal na tako odgovorno mesto. Tudi Amerikanci niso bili navdušeni nad njegovim imenovanjem.

Še predno je prišel poslanik Henry Cabot Lodge v Saigon, so napovedovali, da obstoji med njim in preds. južnovietnamske vlade nerazpoloženje, ki ima svoj izvor še v času, ko je bil Lodge prvi poslanik v Saigonu. Lodge je ponovno očitno pokazal, da daje prednost civilni vladi pred vojaško. Ky je dejal tekom razgovora z ameriškim časnikačem, da so njegovi odnosi s poslanikom Lodgem in ostalimi ameriškimi predstavniki dobri, brez vsakih trenj in da "oni dobro vedo, kaj je naša politika."

"Mi potrebujemo več jamstev, predno moremo pristati na razgovore," je poudaril predsednik vlade Južnega Vietnama, pa nato napovedal reorganizacijo uprave na področju in izvedbo obsežnih socialnih in gospodarskih reform, ki naj odstranijo prepad med bogataši na eni in skrajnimi reveži na drugi strani.

"Čeprav sem vojak, ne mis-

lim, da moremo pridobiti srca prebivalstva samo s puškami, dati jim moramo boljši način življenja," je izjavil general Ky.

Malezijci iznenadili Sukarnove gverilce

KUALA LUMPUR, Mal. — Obrambno ministrstvo je objavilo, da je močna malezijske patrila iznenadila indonezijske gverilce v njihovem oporišču nedaleč od meje Indonezije v Saravaku. V spopadu je bilo 18 Indonezijscev mrtvih in ranjenih. Pred zajetjem so se rešili z umikom na indonezijska tla.

Zadnje vesti

SANTO DOMINGO, Dom. rep. — Vodniki upornikov so včeraj podpisali dogovor s predstavnikmi Organizacije ameriških držav o ustanovitvi začasne vlade pod predsedstvom H. Garcie-Godoya. Nova vlada bo zaprisežena in bo prevzela upravo republike v petek. S tem bo odprta pot k normalizaciji razmer.

ATENE, Gr. — Bivši predsednik vlade Papandreou je včeraj izjavil, da je prejel povabilo na sejo kronskega sveta in se bo te udeležil, čeprav je preje grozil, da jo bo bojkotiral.

WASHINGTON, D. C. — Zvezna vlada je podelila pripadnikom oboroženih sil v Vietnamu in na okolnem področju, ki so povezani z vojno v Vietnamu, pravico do prostev poštne in za vsa njihova pisma in dopisnice.

NEW DELHI, Ind. — Indijske čete nadaljujejo svoje prodiranje v pakistanski del Kašmirja. Obmejni spor se utegne skoro spremeniti v pravo vojno. Amerika in Anglija mirita v obeh glavnih mestih, pa je malo upanja, da bi uspeli boje ustaviti. Več upanja v tem pogledu dajejo Tantu in Združenim narodom.

MOSKVA, ZSSR. — Predsednik Egipta Nasser je sinoči ob zaključku svojega petdnevnega uradnega obiska tu napadel ameriško "vojno v Vietnamu", kot je to storil tudi Anastaz Mikojan, predsednik ZSSR. Naser bo danes odletel od tu v Beograd na obisk k Titu.

Iz Clevelanda in okolice

Zalostna vest—

G. George Panchur, 1258 E. 169 Street, je prejel iz Ljubljane vest, da je v avtomobilski nesreči zgubila življenje njegova nečakinja 25 let stara Franciška Jeras. Peljala se je s prijatelji iz Kamnika proti Ljubljani in je med potjo skozi Mengeš radi prenagle vožnje avto zdrknil s ceste in se zaletel v hišo. Rajna je bila pokopana na farnem pokopališču v Mekinjah pri Kamniku. Naše sožalje!

Obisk v uradu—

Mr. in Mrs. Vid Rovanské s sinom Johnom iz Sudbury, Ont., so te dni na obisku v Clevelandu pri svojem sorodniku Mr. Cirilu Rovansku na 652 E. 149 St., oglasili so se tudi v našem uradu. Obiskali bodo tudi prijatelje v Akronu in Lorainu. Dobrodošli in hvala za obisk!

Knjižnica odprta—

Knjižnica v Slov. domu na Holmes Avenue bo odprta jutri, v četrtek, od 7. do 8. zvečer.

Vlomilci odnesli \$15,000—

Včeraj zjutraj so ugotovili, da je bilo ponoči vlomljeno v trgovino Bond na Euclid Avenue in E. 9 St. Vlomilci so odprli jekleno blagajno v prvem nadstropju in odnesli okoli \$15,000.

Manry v Clevelandu—

Danes dopoldne ob desetih bo pristalo na Hopkins letališču jet letalo American Airlines z Robertom Manryjem in njegovo družino, ki se je včeraj pripeljal z ladjo Queen Mary iz Velike Britanije. Z njim bo tudi njegova jadrnica Tinkerbelle, v kateri je preplul severni Atlantik. Manryja bodo na letališču sprejeli z vsemi slovesnostmi, nakar se bo v slavnostnem sprevodu vozil v mesto. Na čelu pozdravnega odbora sta mestni župan R. S. Locher in izdajatelj in glavni urednik dnevnika Plain Dealer H. L. Vail.

Še ni prave sledi—

Oblastem se še vedno ni posrečilo odkriti ničesar, kar naj bi privedlo do pojasnitve smrti 8 let starega Johna Cremerja Younga, ki so ga pred enim tednom našli mrtvega, ustreljenega zadaj v glavo na Gates Mills Blvd.

Clevelandska državna univerza—

Danes postane Fenn College uradno Cleveland State University. Pričakujejo, da bo imela že letošnjo jesen preko 2,000 rednih slušateljev tekom dneva, izrednih in le del predavanj obiskujočih pa preko 5,000.

Johnson ne misli na Roberta C. Weaverja

WASHINGTON, D.C. — V vladnih krogih kroži govorica, da predsednik Johnson ne misli imenovati črna Roberta C. Weaverja za novega "mestnega" tajnika v vladi, kadar bo Kongres to tajništvo ustanovil, ampak nekoga drugega. Pred časom so v zvezi s tem omenjali njunjorskega župana R. Wagnerja.

— V Kaliforniji je registriranih več avtomobilov kot v katerikoli drugi državi Unije.

Tragika bombardiranja južnega Vietnama

CLEVELAND, O. — Naše oborožene sile v Vietnamu so zadnjih 9 mesecev vpeljele sledeče "novosti" v državljanski vojni, če smemo tako reči: začele so utrjevati vietnamsko morskobalo za svoje vojaške postojanke, začele so bombardirati Severni Vietnam in sedaj še Južni Vietnam. Pri bombardiranju Severnega Vietnama so omejile svoje tarče samo na objekte, ki naravnost ali po ovinku pomagajo vietnamskim vojnim ciljem (prometne žile, vojne tovarne, vojna skladišča, raketska oporišča itd.) Ne bombardirajo pa namenoma krajev, kjer živi civilno prebivalstvo in ki niso važni za vojskovanje.

Cisto drug značaj ima bombardiranje Južnega Vietnama. Tudi tam so glavne tarče bombardiranja iste kot v severnem delu dežele. Dodana jim je pa še nova tarča: zasipanje krajev z bombami, kjer se nahajajo, zbirajo ali pripravljajo na boje partizani, pa istočasno tam živi tudi civilno prebivalstvo. To je strašna stvar, ki jo človek da silo še razume, kar ga pa ne ve-

že, da bi jo odobral brez pridržkov.

Kako je došlo do tega? Dolga stoletja je veljalo pravilo, da civilnega prebivalstva ne sme nobena oborožena sila mešati v vojaške operacije na fronti. Armade so sicer lahko nasilno rekvirirale lastno civilnega prebivalstva, so se lahko tudi spozbale, da so kradle, ropale in požigale, toda niso civilistov silile v boje na frontah, še manj pa so se skrivale za civilnim prebivalstvom, da bi se tako varovale pred sovražnimi napadi. Spoštovanje do civilnega prebivalstva je šlo celo tako daleč, da so se vojaške operacije začele praviloma šele 24 ur po napovedi vojne, da se obmejno prebivalstvo na obeh straneh lahko pripravi na vojno stanje. Ta kulturna tradicija je veljala celo l. 1914 v začetku prve svetovne vojne. Pokopal jo je Hitler, morda za zmeraj.

Vietnamski gverilci so napravili še korak naprej proti divjaštvu. Začeli so se skrivati med civilno prebivalstvo — seveda proti volji ljudi — v njegove vasi, hiše, gospodarska poslopja,

ne da bi pri tem poskrbeli za varnost civilistov. V Južnem Vietnamu je prišlo tako daleč, da danes ne vedo, kaj vse se skriva v samotnih vasi, baje, baje, delavci itd. Ameriška reakcija na to gverilsko taktiko je bila odločna: kakor hitro so razne obveščevalne službe dognale, da so gverilci pomešani po vaseh s civilnim prebivalstvom, so tja začele padati ameriške bombe. Verjetno pri tem trpijo veliko več domačini kot pa partizanski prišleki. Ali pa je to prav?

Take vrste bombardiranje mora spremeniti deželo v požarno zemljo. Domačini zgubijo čez noč svoje revne hiše in baje, postanejo brezdomci, še večji berači kot so. Sploh ne vedo, kam naj bi se zatekli, da pridejo iz tega pekla. Velikokrat pomeni zanje begunstvo edino rešitev. To gre pa po vsej verjetnosti gverilcem v račun. Hočejo nagnati ljudi saigonski vladi in Ameriki na pleča. Naj jih redita, kot vesta in znata! Res je, da begunci ne umirajo od lako-

te, ako se dokopljejo do krajev, ki so pod ameriško ali saigonsko kontrolo, toda prava podoba človeške nesreče pa vendarle ostane. Tarejo jih visoke cene, brezposelnost, zapuščennost v tujih krajih itd.

Naše oborožene sile se vsega tega zavedajo, pomagajo, kar se da pomagati, toda ne morejo izbristati dejstva, da so ameriške bombe pregnale vse te nesrečne žrtve na tuje. To je tisto, kar mori tudi vsakogar, ki o tem premišljuje, naj živi kjerkoli na svetu. Naša administracija vse preveč molči o tem vprašanju. Res je to neprijetno, toda ne opravičuje molka. Zato se bojimo, da se bo dvignila burja po vsem svetu, ko bodo znane vse posledice tega in takega bombardiranja. In burja bo vsaj deloma upravičena.

Zato mislimo, da je treba s takim bombardiranjem čim prej jenjati. Saigonske čete morajo biti že toliko usposobljene za gverilsko vojskovanje, da ne bi smele računati na ameriške bombe nad vsako vasjo v Južnem Vietnamu. V tem tiči po našem bistvo vse te tragike.

6117 St. Clair Ave. — Henderson 1-0628 — Cleveland, Ohio 44103

National and International Circulation

Published daily except Saturdays, Sundays, Holidays and 1st week of July

Manager and Editor: Mary Debevec

NAROČNINA:

Za Združene države:

\$14.00 na leto; \$8.00 za pol leta; \$4.50 za 3 mesece

Za Kanado in dežele izven Združenih držav:

\$16.00 na leto; \$9.00 za pol leta; \$5.00 za 3 mesece

Petkova izdaja \$4.00 na leto

SUBSCRIPTION RATES:

United States:

\$14.00 per year; \$8.00 for 6 months; \$4.50 for 3 months

Canada and Foreign Countries:

\$16.00 per year; \$9.00 for 6 months; \$5.00 for 3 months

Friday edition \$4.00 for one year

Second Class postage paid at Cleveland, Ohio

83

No. 167 Wed. Sept. 1, 1965

Manj vojskovanja v Vietnamu?

Angleška javnost se hudo razburja, zakaj ni resnih poskusov, da bi bila vietnamska vojna čim preje končana. Angleška vlada se je čutila prizadeto in je v svoji Beli knjigi od 26. avgusta v 62 dokumentih dokazala, koliko poskusov za mir je bilo narejenih od februarja naprej. Knjiga obravnava tudi ameriško ponudbo od 8. avgusta, da bi namreč ameriške oborožene sile jenjale vsaj začasno z bombardiranjem Severnega Vietnama, ako bi komunističen režim v Severnem Vietnamu nudil "primerne korake vojaškega pomena" kot protivednost, ako smemo tako reči.

Za temi precej temnimi besedami tiči tale konkretni predlog: Vietnam naj umakne iz Južnega Vietnama svojo 325. divizijo, zato bi pa ameriški bombniki ne letali več bombardirat Severnega Vietnama. Naša obveščevalna služba trdi namreč, da je vlada v Hanoiju poslala v Južni Vietnam 325. divizijo, da se tam udeležuje bojov proti saigonskim in ameriškim četam. Cenijo, da ima ta divizija tri polke po okroglo 3,000 mož in da sta vsaj dva polka že v srednjem, goratem delu Južnega Vietnama in se udeležujeta vojne. So tudi že poročila o tretjem polku, toda niso še dosti kontrolirana. Ni tudi znano, kje se nahaja divizijski štab. Morda je celo skrit neke v Kambodži blizu vietnamske meje. Vsekakor drži dejstvo, da v Južnem Vietnamu operirajo severnokorejske vladne čete. Tega tudi Ho-Chi-Minh ni nikoli izrecno zanikal.

Kompensacija, če smemo tako reči, je torej mogoča in izvedljiva. Težje je vprašanje kontrole morebitnega sporazuma. Da ameriških bombnikov ne bo več v Severni Vietnam, ne bo treba posebej dokazovati. Ali pa bo mogoče hitro in nesporno ugotoviti, da 325. divizije ni več v Južnem Vietnamu? Naša diplomacija bo morala zahtevati dokaze, ki bodo morda za severnovietnamsko vlado vsaj na prvi pogled nesprejemljivi. Vendar to ni tako važno, važno je dejstvo, da je Amerika pripravljena, da omeji svoje vojskovanje v Severnem Vietnamu, ako omeji vlada v Hanoiju vojskovanje v Južnem. Če je pri volji na tako kompenzacijo, lahko predlaga tudi drug "predmet", ako ji tisti z divizijo ni všeč.

Ali pa bo Hanoi pripravljen, da o tej ideji debatira? So znaki, ki govorijo za, so znaki, ki govorijo proti. Proti govorijo bojovite izjave, ki prihajajo iz Hanoija in ki prvotnim komunističnim pogojem za začetek pregovorov dodajajo še nove, ki so hujši od prvotnih. Na primer pogoj, da mora biti južnovietnamska vlada tako "rekonstruirana", da bo v njej imela južnovietnamska osvobodilna fronta malo manj kot glavno besedo. Za pa govori dejstvo, da je vlada v Hanoiju v stikih z Anglijo in Gano in govori z njimi o miru v Vietnamu, čeprav so kitajski komunisti tudi proti temu, če ne v resnici, pa vsaj na videz. Za mir se trudi tudi generalni tajnik ZN Thant na pobudo našega poslanika pri ZN Goldberga. Vlada v Hanoiju ni javno odbila prizadevanj, ki prihajajo iz ZN. Med Washingtonom in Hanoijem je torej nekaj kanalov, ki niso zamašeni. Seveda so predlogi, ki se pretakajo po teh kanalih, še tajni.

Je pa že nekaj odsekov od njih, ki so prišli na dan 28. julija, ko je predsednik Johnson izrazil pripravljenost, da debatira o 4 točkah programa za pogajanja, ki jih je Severni Vietnam postavil 8. aprila. Že 13. avgusta je pa Ho-Chi-Minh izjavil francoskemu profesorju Devillersu, da naj bi pogajanja, kadar bo namreč prišel čas zanje, do bila obliko posebne mednarodne konference, kot je bila tista v Genevi v l. 1954, ne pa konference med Severnim Vietnamom in Ameriko. O tem je poročal znani francoski dnevnik Le Monde. Ponovno je pa vztrajal, da mora Amerika pristati na znane vietnamske zahteve od 8. aprila.

Iz vsega tega se vidi, da je za pogovore ustvarjena vsaj delna podlaga: 4 vietnamske točke od 8. aprila. Ako je naša diplomacija pristala nanje, ni s tem rečeno, da jih tudi akceptira. Ho-Chi-Minh zahteva ravno to. Dalje je Vietnam stavil še zahtevo o udeležbi komunistov v saigonski vladi. Tudi ta točka ni sprejemljiva za Washington, dokler je postavljena v sedanjih oblikah.

Diplomacija povdarja tudi drugo značilno okoliščino. Glavno besedo bo pri vsem tem imela rdeča Kitajska. Seveda ni s tem rečeno, da bi jo vietnamska vlada ubogala prav zmeraj in prav povsod. Do sedaj še ni nobenih znamenj, da bi se slepo pokorila vsem željam, ki prihajajo iz Peipinga. To priznava tudi kitajska vlada. Je namreč začela vietnamski vladi samo svetovati, naj bo previdna in odporna, nič pa pri tem ne povdarja svojih interesov, kar bi pomenilo, da hoče svojo voljo vsiliti svoji južni sosed. Zato ne bi mogli reči, ali bodo napor, da pride do omejene vojne v Vietnamu, kmalu želi uspeh. Glavno je, da obstojajo in da jih nobena stran načelno ne odklanja. Seveda ne smemo izključiti tudi možnosti, da igrata Peiping in Hanoi dogovorjeno igro. Pri tem je pa zopet treba

misлити na to, da vse stroške za to igro nosi Severni Vietnam in ne Kitajska. In stroški, pa tudi žrtve, so od tedna do tedna večji in občutljivejši za vietnamsko vlado in vietnamski narod. Igra torej ne bo mogla teči v nedogled.

Glavna ovira za pogajanja je seveda pomanjkanje medsebojnega zaupanja. Amerika ne more verjeti azijskim komunistom, ti zopet ne verjamejo Ameriki. Zato se obe strani pripravljata na dolgo vojskovanje, čeprav ga ne želita. Amerika se utrjuje na južnovietnamski obali, gverilci pa v notranjosti Južnega Vietnama. Obe strani mislita, da jima to narekuje previdnost. Pri takem razpoloženju se morajo odvijati pogajanja tudi o malenkostih počasi in računati je z zastoji. Tako smo zopet tam, kjer smo bili: Ameriki ne sme zmanjkati potrpežljivosti!

• PRED PETDESETIMI LETI sva sedela v župnišču sv. Roka v La Salle, Illinois, s pokojnim velikim slovenskim rodoljubom Franciškom Šalovenom, tedanjim župnikom tam. Bil je za slovenstvo navdušen kakor malokdo med nami. Po njem in zraven njega sem se tudi jaz naučil tega duha, da še danes zvonim v javnosti v tem duhu in sujem sem in tja, da bi ideje za bodočnost slovenstva ne utihnile in zaspale prehitro.

Ob tihih večerih mi je blagi pokojnik pripovedoval, kako se je boril v svojih prvih letih po posvečenju v duhovnika tam po zelenem štajerju. On je bil rodom iz Velenja na Štajerskem ob Paki. Omenil je slučaj, radi katerega je odšel v Ameriko. Prišel je v Minnesota na Ely in bil nekaj časa pomočnik pokojnemu msgr. Josipu Buhu, ki je župnikoval tiste čase na Ely, Minn. Nato je bil nekaj časa na Biwabiku, nato v Springfieldu, Ill. Od tam je prišel leta 1914 v La Salle, Ill., za župnika k Sv. Roku. Vse to še pred pol stoletjem.

Vrnimo se k njegovemu odhodu v Ameriko.

Tam v zelenem štajerju v nekem kraju, kjer so bili nemčurji močno vsidrani, je bil nastavljen za kaplana. Naravno, kot navdušen in odločen Slovenec z nemčurji ni mogel voziti. Boril se je pa in nastopal za pravice Slovencev — v stari Avstriji tedaj so bili nemčurji vsepovsod bolj upoštevani kot pa slovanofili. Ob nekih volitvah, v katerih je kazalo, da bodo zmagali slovenski kandidati, so nemčurji uganjali taka početja, da je vse šlo preko mej vsake potrpežljivosti, itd. Slovenci so sklicali par dni pred volitvami shode v prostorih kaplanije, nad katerimi je stanoval č. g. Šaloven, kaplan v tisti fari. Ta je napravil v svojem slovenskem navdušenju precej viden napis in ga nabil na vhodna vrata kaplanije. Glasil se je: "Psom in nemškutarjem vhod prepovedan!"

Tu se je pričelo. Obtožili so ga radi tega pri političnih oblasteh in te so pritiskale na cerkvene oblasti ni ni kazalo drugega, da se je navdušen duhovnik za slovenstvo odločil za odhod v tujino.

Dogodek, ki veliko pove. Slovenec se ni smel preveč izpostavljati za slovenske koristi na lastnih slovenskih tleh. Taka je bila politična pravica, ki jo je izvajala stoletja Avstrija proti Slovanom. V tem in takih ozirih prava mačeha!

Svojo rodno domovino Slovenijo pa je ljubil kakor malokdo. Ko je šel nekako pred l. 1930 na obisk domov v stari kraj, je po vrnitvi sam povedal, da ko je vlak privozil na Jesenice, je stopil z vlaka in poljubil tla slovenske zemlje in novorojene Jugoslavije. Dopadlo se mu je in sklenil je, da se vrne čez par let domov v zeleni Štajer, da bi preživel svoja stara leta v pokoji in za tem, da bi spal in počival v njemu ljubi slovenski zemlji. Tako je tudi res potem kmalu storil. Kmalu nato je svo-

je zadeve uredil, se odpovedal župniji in odšel za stalno v stari kraj. Kmalu zatem je začel rogoviliti v Nemčiji ponoreli Hitler. Po drugih sem zvedel med vojno, da ko so nacisti vdrli v Jugoslavijo, da so ga Nemci ubili. Tako se mi je povedalo. Postal je žrtev sovražnikov slovenskega rodu. Bog mu bodi dober in naj počiva v miru!

Prav on mi je nekega zimskega večera pripovedoval v župnišču na Crosat Street, kako mu je pokojni misijonar, župnik msgr. Josip Buh pravil o dogodku med Indijanci, med katerimi je misijonaril. Misijonar Buh je prišel med neke Indijance, da bi jih pripravil za sv. krst in sprejem v katoliško Cerkev. Po njegovem prejšnjem obisku je Indijance nekdo naščuval proti misijonarju in ti so ga pri tem prihodu prijeli in zvezali. Najbrže so ga nameravali umoriti. Med tem, ko so se pripravljali na to, je prišel od nekod nek star Indijanec, katerega je pokojni misijonar Buh leto prej krstil. Ta je potem dopovedal in prepričal, da misijonar ni sovražnik Indijancev, pač pa velik dobrotnik in prijatelj. To je rešilo čudežno misijonarja tedaj smrti. Pokojni župnik Šaloven je zelo čistil pok. misijonarja, poznejšega župnika in msgr. Buha. Ob vsaki priliki ga je rad omenjal.

Pokojni župnik Francišek Šaloven je bil zanimiv. O slovenskih zadevah in o slovenstvu je rad govoril. Koliko knjig mi je poklonil. Dr. Ušeničnikovo Sociologijo, celo vrsto "Društvenih govornikov", še danes hranim in včasih prebiram. Rad je razlagal o tem in onem in kadar je govoril o Slovincih in Slovanih, se mi je zdel, da je ob takem pogovoru vedno bil še in cel čevljev višji, kakor je bil. Bil je visoke, ravne, lepe postave, kakih 6 čevljev in 4 palce visok.

V La Salle, Ill., je prišel leta 1914. Takoj se je lotil velikega dela za novo večjo cerkev, katero je tudi zgradil, in leta 1918 je bila posvečena. Prav tiste dni sem se nahajal z ameriško armado v Franciji in po proslavi mi je pisal in omenjal, kako lepo je vsa slavnost ob posvečenju nove cerkve sv. Roka izpadla. Z novo cerkvijo, ki jo je postavil tam na oglu Crossat in šeste ceste, si je pokojni župnik, trpin in mučenik za slovenstvo postavil trajni spomenik. Ko se ga spomnim, ga vidim v duhu, kako ponosno stoji ob novi cerkvi sv. Roka v La Salle.

Stari spomini. Pa prijetni in nad vse glasni nam vsem, ki še živimo, posebno glasni še našim potomcem v tej novi domovini, vsem glasno povdarjajoči: Ne pozabite svojih pionirjev, njihov velikih del in žrtev, ki so jih vam vsem zapustili kot velik dragocen "grunt", da ga obdelujete naprej, pospešujete in večate v svojo korist in v korist vaših potomcev: slovenskega rodu! Ne preslišimo njih glasu in želji in skušajmo tako!

Rđerčan

— Kar večje število ameriških mest nosi ime El Dorado, dobroto slovenskega človeka na tujem.

Zopet na slovenskih tleh

Cleveland, O. — NA OBISK PO 22 LETIH. — V času okupacije so me Nemci najprej silili, naj se vpišem na njihove učiteljske in na njihove stroške nadaljujem s študijem. Vabilo sem odklonil in malo pozneje so me sedemnajstletnega — skupaj z mnogimi drugimi štajerskimi rojaki — poslali na prisilno delo. Bridko je bilo slovo od mame, ki je malo prej vdovela, bridko slovo od Slovenije in rojakov. Mama je mislila, da me ne bo nikdar več videla. Jaz pa sem bil prepričan, da bo nemško nasilje že v nekaj mesecih zdrobljeno in bomo spet zaživelijo in plodno življenje doma.

Od takrat je minilo že 22 let in marsikaj se je medtem spremenilo. Ker mama sama zaradi operacije in boleznij ni mogla k meni v Ameriko, kot je prvotno nameravala, sem letos poleti odšel jaz na obisk domov. Po povratku me je več ameriških rojakov prosilo, naj v Ameriški Domovini in v Prosveti opišem svoje vtise iz domovine. V domovini pa je želelo več oseb, naj v slovenskih izseljenskih listih poprosim za pomoč. Videl sem njihove potrebe, videl tudi njihovo veliko požrtvovalnost in idealizem in obljubil sem, da bom storil, kar bo v moji moči. Obljuba dela dolg, zato se bom najprej oglašil s prošnjami. V kolikor mi bo dopuščal čas in v kolikor bodo uredniki pripravljali brez večjih sprememb objaviti, bom pozneje nadaljeval z opisovanjem vtisov iz domovine.

CERKVICE BELE KOT GOLOBČKI. — Slovenske cerkvice, "bele kot golobčki", so bile vedno ponos slovenskega človeka. V njih je iskal tolažbe in moči v časih tlačanstva in turških vpadov, v njih je molil in prepeval, v njih razvil dober del svoje umetnosti in čuta za lepoto.

Tudi današnji rod se zelo trudi, da bi ohranil slovenske cerkvice. Župnik Jože But iz Slovenske Bistrice mi je dejal: "Mislim, da niso slovenski ljudje nikdar hkrati obnovljali in popravljali toliko cerkva kakor danes." Zdi se mi, da je ta trditve točna. O vlogi države in režima se pri tem zelo križajo poročila. Kritiki vedo, da je država prevzela za druge namene (za muzeje, laboratorije in celo za hleve) preneko cerkev, zagovorniki pa pokažejo na preneko cerkev, ki je bila obnovljena z državnim podporo. Glavno breme za cerkve seveda nosijo kot povsod in vedno farani sami. Pridno zagrabijo za delo, globoko sežejo v svoje večkrat siromašne žepke, toda stroški vseeno navadno presegajo njihove moči. Takrat se vzbudi v njihovih srcih upanje: "Ko bi morda še naši rojaki iz Amerike kaj poslali! Koliko lažje bi potem šlo!"

Ker se v Ameriki vrstijo prošnje iz dneva v dan in imamo tudi tu vsak svoje probleme, postane marsikdo pri podobnih objavah nejevoljen. "Ne moremo jim vsega mi zgraditi in plačati," oporeka ta ali oni rojak. Vendar pa je treba pribiti, da izseljenci navadno pripevamo le zelo majhen drobec. Popravila doma stanejo skoraj vedno po več milijonov dinarjev. Mi k tem stroškom včasih prispevamo kvečjemu nekaj stotisoč, morda desetino ali petino potrebnega denarja. Ostali denar in večkrat tedne in mesece požrtvovalnega dela brez godrnjanja prispeva slovenski človek doma. Videl sem jih, kako garajo in se mučijo vsi, od župnika do desetletnega fantiča in prepričan sem, da res potrebujejo in res zaslužijo tudi našo pomoč. Opisal bom več primerov, kot sem jih opazoval in sodeloval. In prepričan sem, da boste dobroto naših ljudi doma nagradili z dobrohotnostjo in

dobroto slovenskega človeka na tujem.

Pri vsaki prošnji bom objavil tudi naslov župnika ali druge odgovorne osebe, tako da lahko, kdor se zanima, sam naravnost piše po nadaljnje informacije. Bilo bi zelo prav, če bi se za vsako cerkev ustanovil poseben majhen odbor (vsaj tri osebe, kot so že v preteklosti pripravljali nekateri listi) in bi tak odbor potem osebno in v tisku organiziral nabirke potrebnih sredstev. Nekateri rojaki bodo, upam, pomagali iz verskih razlogov, drugi pa morda bolj zaradi spomina na mladost, da rešijo, kar jim je bilo nekdanj drag. Skupno delo za vsako dobro stvar poveča medsebojno spoznavanje in spoštovanje, ki gotovo tudi nam v Ameriki ne more škodovati. Če bi kdo želel kakršnih koli nadaljnjih pojasnil ali posredovanja z moje strani, naj se pismeno ali osebno oglasi na naslovu: Edi Gobec, 1253 E. 80 Street, Cleveland, Ohio 44103, ali pa me okrog šestih zvečer pokliče po telefonu na številki 721-5631.

SV. ELIJA, PLANINA POD MIRNO GORO. — V Ljubljani sem se razgovarjal z mnogimi študenti, med njimi tudi s Tončkom Grahkom, starim menda kakih 16 ali 17 let, ki mi je prav krepko stisnil roko. Takoj sem opazil, da mu je koža na dlani trda kot podplat, kar navadno ni značilno za mestne fantiče. "Od kod pa ti žulji?" povprašam Tončka. "Cerkev popravljamo," mi odgovori. "Spremenjena je bila v hlev in že se je začela podirati, pa sem zbral nekaj študentov in smo jo šli popravljati. Delo že odrinemo, edino denarja za material kar ne moremo dosti zbrati." Tončku so oči kar sijale v mladem zagonu. "Ali bi hotel prav na kratko kaj napisati o tej Vaši cerkvi in o Vašem delu, Tonček?" Z veseljem je pritrtil, vzel pero in papir in po nekaj minutah sem imel v rokah tale kratki opis. Čitajte zdaj skupaj z mano, kaj je napisal mladi ljubljanski študent Tonček!

Cerkev sv. Elije je bila zgrajena okrog l. 1620. Sedanjo obliko pa je dobila leta 1840. Notranjost je pozni barok. Župljani pred vojno so bili predvsem Kočevski Nemci. Po vojni so dosti njihovih domov zasedli priseljenci iz Bosne, iz Slovenskega Prekmurja in delno celo cigani. Ta zemlja je sedaj nacionalizirana ter je v večini last državnih posestev.

Župnija Planina je imela šest podružnih cerkev, katere so že med vojno razkili in opustošili. Po končani vojni so cerkev sv. Elije najprej spremenili v skladišče za krmo, pozneje pa preuredili v hlev. Vso opremo — oltarje, svetnike, slike, prižnico in klopi — so sežgali. Ker vsa ta leta po vojni ni nihče popravljati strehe, je bila v zelo kritičnem stanju in so morali živino preseliti drugam. Kmalu za tem se je obok podrli. Kot slovo so izdrli z zidov še okna in vrata.

Ko sem pred nedavnim zvedel za to tragedijo, sem ukrenil vse, kar je bilo mogoče. Na nadškofjskem uradu sem uredil vse formalnosti, kakor tudi na občinskem odboru v Črnomlju. Na državni praznik 9. maja sva skupaj s semiškim kaplanom organizirala delovno akcijo iz župnije Semič in Črnomelj. Takrat smo počistili notranjost. 15. maja sem s pomočjo ljubljanskih študentov začel predelavati ostreže ter smo cerkev pokrili. Od 20. do 27. junija pa je pomagalo pri obnovi še osem ljubljanskih bogoslovcev ter pet bodočih bogoslovcev. Tako smo vzdali olena, prebarvali zvonik, napravili ozemlitev ter delno prebiterij grobo ometali. V tem in prihodnem tednu nameravamo ometati notranjost, napraviti raven lesen strop, zabetonirati tla... Potem bi radi opremili notranjost, vsaj najpotrebnejše. Toda stroškov za to ne bomo več zmogli. Vse je odvis-

no še od božje pomoči in dobrih ljudi.

Za kakršne koli prispevke se že vnaprej priporočamo in zahvaljujemo. Pošiljate jih lahko na naslov:

Piber Vinko, kaplan

župnišče SEMIČ

Slovenija, Jugoslavija.

"Hvala, Tonček," sem mu rekel. "Tvoje pismo bom skušal objaviti v naših izseljenskih listih. Ne smete pričakovati kakih visokih zneskov, ker se v Ameriki vrsti kar prošnja za prošnjo! Toda ožji rojaki in tudi nekateri drugi dobri ljudje bodo gotovo vsaj s kako malenkostjo priskočili na pomoč."

"Izročite jim našo zahvalo in pozdrav!" je odvrnil Tonček in mi v pozdrav pomolil svojo trdo, žuljavno roko.

Včeraj je pri meni na domu prečitalo Tončkovo pismo prof. dr. Jože Felicijan, štajerski rojak doma iz celjske okolice. Brez besede je segel v žep in pustil lep dar za idealno delo mladega Tončka in njegovih prostovoljcev. Bo Tonček s svojimi mladimi idealisti iz Semiča, Črnomlja in Ljubljane veseli ali žalosten, opogumljen ali razočaran? Če bo med nami še več Jožetov in še več idealistov, bo Tonček gotovo vesel.

Drugič pa še kaj več o drugih srečanjih v naši lepi Sloveniji! Edi Gobec

Arabski politiki se bodo začeli sestajati, če bo denar!

RABAT, Mar. — Maroška vlada vneto pripravlja sestanke arabskih državnih poglavarjev, ki je sklican 13. septembra v Casablanki. Zanje bo denar, kajti ne bodo prišli praznih rok na konferenco.

Za 21. oktobra je pa napovedana konerena držav Afriške edinosti v Accri v Ghani. Ali se bo res vršila, še ne vedo. Ko so se namreč zadnjič sestali zunanji ministri držav afriške edinosti v Nigeriji, so pustili za seboj neplačane račune. Poravnati jih je morala Nigerija, kajti blagajna organizacije je prazna, s seboj pa ministri niso prinesli potrebnega "drobiža".

V zraku je tudi konferenca afriško-azijskega bloka, napovedana za 5. november v alžirski prestolici. Opazili so namreč, da zadnje čase nima rdeča Kitajska nobenega interesa več za ta sestanek. Po njej se bo pa verjetno ravnala večina azijskih držav.

Grki odhajajo iz Sudana

KARTUM, Sud. — Razpoloženje grških kolonij v posameznih arabskih državah je dober političen barometer. Kadar postajajo grške kolonije zaskrbljene, je bodočnost za dotično državo navadno temna. Ko so začeli Grki zapuščati na primer Egipt, so vsi vedeli, da bo egipetovski kralj prišel v nevarnost, da zgubi prestol. Tako se je tudi zgodilo.

Sedaj je začela odhajati grška kolonija tudi iz Sudana. Ni velika, šteje samo 6,000 ljudi, toda je gospodarsko izredno močna, ker obvlada vso veletrgovino, ves uvoz in ves izvoz. Ni tedna, da ne bi razglasilo razporedaje to ali ono grško trgovsko podjetje. Grki se ne bojijo toliko arabske konkurence kot politične bodočnosti sudanske republike. Ne verjamejo, da bi republika mogla dolgo obstati taka, kot je sedaj.

Prednost naglušnim

Oglas veleblagovnice v listu "La Prensa", ki izhaja v Buenos Airesu: "Iščemo spretnega delavca na našem oddelku za pritožbe. Prednost imajo naglušni..."

Domovina granata

CONCORD, N.H. — Področje Adirondack gora v Gornjem New Yorku in New Hampshire daje skoraj večino vsega granata v naši deželi.

Po Hirschevi -- J. M.:

V valovih graščinskega jezera

"Ali ste jo našli?" je vprašal Mihon, ki ni mogel premagati svoje nestrpnosti, in se z opravičujočim pogledom na Rutarja vsedel.

"Našel sem jo, toda drugače, kakor domnevate vi. Bilo je okoli pol osemnajstih, ko sem se približal jezeru. Skril sem se v grmovje in zrl okoli, da bi jo neopažen kje zagledal. Pa je nisem nikjer opazil. Zdajci pa sem zaslišal klic na pomoč. Planil sem k jezeru in videl, kako se je neka mlada ženska borila z valovi. To je vendar Vera, sem si mislil, vendar nisem o tem mnogo razmišljal. Človeško življenje je bilo v nevarnosti, hitro sem odvezal čoln ter zaveslal k prostoru, kjer sem bil videl izgniti potapljačico se. 'Vera, Vera', sem vpil. Gotovo me je slišala, da se je s pojemajočo močjo še enkrat pogrnala kvišku in potisnila roko iz vode. Prijel sem roko in potegnil onezaveščeno iz vode. Bila je res Vera. Najprej sem se bal, da nisem potegnil že mrljice iz valov. Nisem utegnil razmišljati o tem, kako je bila prišla v jezero, ker je pri utopljenih pač vsaka sekunda dragocena.

Priveslavši do obrežja sem jo položil na mah in jo nemudno začel oživljati. Bilo je vse tiho okoli naju, saj je to čisto samoten kraj. Poiškati pomoči nisem mogel, ker ni bilo časa. Dolgo časa sem se trudil z umetnim dihanjem. Pri tem sem bil sklenil, da pojdem še sam v smrt, če se mi ne posreči oživeti jo.

Pa mi je bilo to prihranjeno. Naenkrat sem začutil, da ji srce lahko bije. Toplota se ji je začela vračati v telo in zdajci je malo odprla oči. Najprej je čisto motno gledala okoli sebe, počasi pa ji je spomin vrnil. Oklenila se me je z rokami okoli vratu in njena bleda ust so mi zašepetala na uho: 'Ali si ti pri meni, Mirko? O, potem je vse dobro'.

Neizrečna blaženost je pri teh njenih besedah vzvalovala v meni. Odkrito vam to priznam. Zdaj sem vedel, da je podrt stena, ki naju je ločila. Vera mi je spet zaupala. Pa nisem utegnil vdajati se tem občutkom, zakaj Vera je bila čisto mokra in je bila nevarnost, da se močno prehladi. Hitro sem jo nesel v lovsko koč, ki je tam blizu in jo poprosil, naj me počaka, dokler ji ne prinesem suhe obleke iz kakšne bližnje kmečke hiše. Vera mi je ugovarjala. 'Idi k svoji materi', me je prosila, 'in prinesi obleko svoje sestre. Nič mi ne bo škodovalo, če v tej vročini malo čakam. Povedati pa ne smem nikomur, da si me dobil v vodi in me rešil. Mirko, nihče ne sme tega vedeti razen tebe in tvoje matere!'

Njeni zahtevi sem se čutil, toda ni bilo časa, da bi na te njene besede kaj pripomnil. In tako sem storil kar je želela. Ker sem poznal bližnico sem bil kmalu doma. Z dve-ma, tremi stavki sem zgodbo povedal materi. Obložena z obleko in vinom sva se mati in jaz napotila po isti potivlovski koči. Čez eno uro je ležala Vera zavita v odeje v naši hiši. Bila sva sama z njo, kajti učitelj Orešnik je bil odpotoval, hlapec in dekla pa sta bila s svojimi bolni materi. Vera je bila hvaležna temu naključju.

Ko me je mati pozvala naj koga pošljem v gradič Gozd-

nik h gospe Košutnikovici z obvestilom, kaj se je pripetilo njeni sestri, se je Vera odločno postavila po robu. Nihče da ne sme ničesar vedeti, kaj jo je doletelo. Posebno njeni svojci ne; češ, da se ne namerava več vrniti k njim."

"Kako pa je gospodična utemeljila to čudno zahtevo?" je vprašal preiskovalni sodnik. Mirko je iz njegovega glasu prav dobro spoznal, da mu sodnik prav malo verjame.

"Z neklonjenostjo njene-ga svaka, njene sestre, ki je čisto pod morem vplivom in njenega varuha najini zvezi. Enkrat se jim je že posnečilo ločiti naju Mirko; mi je rekla. Čeprav zdaj spoznavam, da sem ti storila veliko krivico, in ti obljubljam, da ne bom več zdvomila o tebi, vendar ne vem kako bi se mogla braniti dve dolgi leti do svoje polnoletnosti proti vsem napadom na najino ljubezen. Izogniva se tem mukam. Pojdi z menoj v Ameriko, tam se poročiva in izvršeno dejstvo sporočim v Evropo. Najhujše, kar se nama zgodi, je to, da bi se moj varuh branil izročiti mu moje premoženje. Do moje polnoletnosti boš pač že sam znal preživljati svojo ženo'."

"To bi bila odvedba nedolžne, kar je tudi kaznivo," je pripomnil preiskovalni sodnik. "Toda pustimo to. Pojasnite mi najprej, kako je mogla gospodična Ogorelčeva tako nenadno izpremeniti svoje mišljenje o vas. Sami ste priznali, da malo prej ni hotela z vami niti govoriti. Samo okolnost, da ste jo rešili iz vode, ji prepričanja še ni mogla izpremeniti."

"Pa vendar je najbrž to vzrok. Trenutki, ko je človek v največji nevarnosti, so čudni. Takrat baje človek s čudovito jasnostjo presodi vse dogodke iz svojega življenja," je odgovoril Mirko.

"Ali res niste od svoje neveste terjali, da bi se bila opravičila, ker je bila tako grdo ravnala z vami? To je vsekakor velikodušno," je posmehljivo menil Rutar.

"Ne, nisem bil tako velikodušen," je odvrnil Mirko "toda prosila me je, naj ne silim vanjo in naj se zadovoljim samo s priznanjem resničnega kesa. Pozneje, da mi bo vse povedala."

"In vi ste ustregli njeni prošnji?"

Mirko je nemo prikimal. "Ali je tudi niste vprašali, kako je prišla v jezero?"

"Seveda sem jo vprašal, toda" Mirko je vidno okleval "izvedel nisem od nje ničesar jasnega. Tako zdaj niti ne vem, ali je padla v vodo, ali pa je sama skočila vanjo."

"Vas ni prav nič zanimalo kako se je vse tisto zgodilo? Vaša ljubezen je torej tako slepa, da že niste več radovedni," je pripomnil sodnik skomignivši z ramami.

"Ne, ne, gotovo sem bil radoveden. Silil sem vanjo, naj se mi zaupa, toda moja mati me je pregovorila, da je nisem več mučil. Mati mi je zatrdila, da Vera ne more za enkrat več povedati."

"Torej se je zaupala vaši materi?"

Dalje prihodnjič.

Pokažite "AMERIŠKO DOMOVINO" prijateljem in znanec; povejte jim, da jo pošiljamo brezplačno na ogled.

Ball pri De Gaullu

Državni podtajnik George W. Ball se je včeraj sestal na predlog predsednika Johnsona s predsednikom De Gaulleom.

PARIZ, Fr. — Državni podtajnik G. W. Ball je na poti po Evropi v spremstvu zakladnega tajnika ZDA Henryja Fowlerja. Včeraj je bil na predlog predsednika Johnsona kot njegov opolnomočenec sprejet pri predsedniku republike Charlesu De Gaulleu. Ball je De Gaulleu obrazložil ameriško stališče v pogledu razgovorov za končanje vojne v Vietnamu, pa mu podal tudi ameriške poglede na trenutno vojaško stanje tam. Razpravljala sta tudi o drugih vprašanih mednarodne politike, ki v prvi vrsti zanimajo Washington in Pariz, predvsem o NATO.

Razgovor je trajal skoro pol-druugo uro in je potekal v prav prijateljskem duhu. Poročilo o razgovoru poudarja, da Ball ni prosil De Gaulle za posredovanje med Severnim Vietnamom in Združenimi državami o končanju vojne v Vietnamu, pa tudi, da De Gaulle takega posredovanja ni ponudil. Francosko časopisje je pred sestankom pisalo, da bo Ball na njem prosil De Gaulle za posredovanje. V vprašanju NATO naj bi bil De Gaulle izjavil, da ne misli Francije potegniti iz te obrambne zveze, da pa bo o določenem času stavil v njenem imenu predloge za spremembe v njej.

Ameriški državni podtajnik je obiskal De Gaulle, da ohrani zvezo med njim in Johnsonom. Ameriško-francoski odnosi so se v zadnjih mesecih še bolj ohladili in v Parizu govore o možnosti novih DeGaullovih korakov proti NATO in Skupnemu trgu, ki naj bi ju smatral za nekako orodje ameriške politike v Evropi. Nekateri ožji sodelavci De Gaulle govore v zvezi s tem o "ameriški okupaciji" Evrope. De Gaulle je zelo občutljiv v pogledu čuvanja francoske suverenosti in hoče imeti to vzpostavljeno v polni meri, pa naj bi to tudi pomenilo razpad zahodne obrambne zveze.

G. W. Ball bo obiskal tudi predsednika britanske vlade Wilsona, zahodnonemškega zunanjega ministra G. Schroederja in italijanskega ministrskega predsednika Aldo Moro.

Novi glavni poštar ima važne naloge v stranki

WASHINGTON, D.C. — Novi glavni poštar O'Brien je zadnji ostanek nekdanje slavne Kennedyjeve "irske mafije", ki je pod režimom pokojnega predsednika vedrila in oblačila v Beli hiši. Novi glavni poštar je pri 48 letih primeroma mlad, toda lahko pokaže na obširno politično delo, ki ga je opravil za Kennedyja in Johnsona. Za Kennedyja je organiziral volivni kampanji l. 1952 in 1958, ko je Kennedy kandidiral za senatorja. L. 1960 je bil organizator Kennedyjeve kampanje za predsednika. Njegova navodila za kampanje še danes vpoštevajo vsi organizatorji političnih kampanj. O'Brien se je s Kennedyjem prelil v Washington, kjer mu je Kennedy zaupal važen posel: držati stike med Belo hišo in Kongresom. Pod Kennedyjem ni imel dosti sreče, ker Kongres ni bil ravno navdušen za politiko pokojnega predsednika. Zato pa je razvil vse svoje sposobnosti pod Johnsonovim režimom. Johnson sam prizna, da ne bi bil nikoli "spravil" toliko zakonov skozi Kongres, ako bi mu ne pomagal O'Brien. Johnson daje le redko kdaj tako laskave izjave.

O'Brien ni šel na federalno pošto upravo, da tam ureja poštni promet. Njegova glavna naloga bo v tem, da skrbi za blagor demokratske stranke zunaj prestolice, posebno v dobi volivnih kampanj. Ker ve, kako je treba ne samo "delati politiko", ampak tudi obravnavati politike kot ljudi z vsemi vrlinami in napakami, je Johnson prepričan, da je zadel s tem imenovanjem terno.

Ob veljavo bo pa prišel predsednik stranke Bayley. Ze sedaj ni dosti pomenil v stranki, ker Johnson kar sam opravlja predsedniške posle tudi zanj, od sedaj naprej bo še manj. Zato O'Brien tudi ni mislil na mesto predsednika stranke, se je rajše odločil za glavnega poštarja. To mesto mu bo služilo za odskočno desko za "kaj višjega", na primer za mesto guvernerja v Massachusetts ali pa za senatorja.

Tenka žica

SCHENECTADY, N.Y. — V nekaterih cevah (tubah) radijskih aparatov so žice, ki so petkrat tanjše od človeškega lasu.

Marini zaljubljeni v tank "Ontos"

SAIGON, Viet. — Tank Ontos je doživel čudno usodo. Stavili so ga šele po drugi svetovni vojni z namenom, da bi uničeval sovražnikove tanke. Naša armada je pa prišla do spoznanja, da novi Ontos tank za taka opravila ni goden. Šel je med staro šaro, tam so ga pa staknili marini in ga sedaj s pridom rabijo v vojskovanju proti gverilcem. Tank Ontos je namreč zelo lahek, je skoraj podoben oklopnim vozovom. Na strehi pa ima montiranih šest metalcov min. Tank se lahko premika na vsakem ozemlju, samo na mokri ali močvirnati zemlji ne more nikamor. Marini ga rabijo s pridom, kadar morajo šiti gverilske bunkerje in podobne lahke utrdbe. Velika prednost tanka je v tem, da omogoča sigurno ciljanje. V Vietnamu ima vsak polk marinov po 15 tankov Ontos, radi bi jih pa vsi imeli še več. Sedaj se je tudi armada sprijaznila s tankom, akoravno ga po vojni ni marala. Na drugi strani je armada pokazala marinom, kako je treba zavarovati helikopterje, ki prevažajo vojake. Oborožila je helikopterje s strojnimi in jih dodala transportnim helikopterjem kot varnostni pas. Marini niso verjeli, da se bo ta poskus obnesel. Sedaj pa tudi sami posnemajo armado in rabijo oborožene helikopterje za varnostno službo pri transportnih helikopterskih skupinah.

Maori lep vzgled pameti!

ZDRUŽENI NARODI, N.Y. — Pleme Maori — kakih 20,000 ljudi — živi na Cookovih otokih v Tihem oceanu. Stanujejo na 15 otočjih, ki vsi skupaj ne merijo 100 kvadratnih milj. Nastopil je sedaj čas, da bi Maori lahko postali neodvisna država. Pa so na plebiscitu, ki ga je vodil delegat ZN, izjavili, da hočejo ostati v zvezi z Novo Zelandijo, samo avtonomijo morajo imeti tako kot do sedaj. Nočejo samo avtonomije v pravnem pogledu, ampak tudi v šegah in navadah.

Te so včasih prav zanimive. Noben moški ne sme na primer hoditi v gozd s tujimi ženskami, to si lahko dovoli samo s svojo ženo. Če pa gresta ponoči moški in ženska zunaj doma, morata nositi med seboj prižgano laterno.

Nova Zelandija je že izjavila,

da se zveze z Maori ne bo brnila, saj je že 6,000 pripadnikov plemena v Novi Zelandiji v šolah in na delu v podjetjih.

Zdravilne nogavice

Monsieur Lelong iz Pariza je odkril in se tudi prepričal, da ima žena ljubčka, kadar njega ni doma. Mož ni izbruhnil v ljubosumnosti, pač pa je naročil v dveh pariških listih takle oglaš: "Nogavice krpam zastoj. Priložite krpanec ustreznih barvi!"

Po nekaj dneh so prispele cele gore kratkih in dolgih nogavic. Monsieur Lelong je nogavice brez besed položil na mizo pred svojo ženo, ki se je molče lotila dela. "Kaj bi s sodiščem," je izjavil prevarani zakonski muž, "delo ji bo pregnalo neumne misli..."

Moški dobijo delo

STROJNIKI BORING MILLS HORIZONTAL GRINDER OD in ID

Splošno tovarniško delo. Skušnje na orodju. Spособen sestavljati svoje orodje.

Dnevno ali nočno delo.

Stalna zaposlitev.

Nadure.

Druge ugodnosti.

Samo polna zaposlitev.

LIBUDA MACHINE AND TOOL CO.
30925 Aurora Rd.

(169)

BROWN & SHARPE operaterji in vajenci.

Sestavljanje in upravljanje.

Dnevno ali nočno delo.

Stalna zaposlitev.

Nadure.

Druge ugodnosti.

Samo polna zaposlitev.

LIBUDA MACHINE AND TOOL CO.
30925 Aurora Rd.

(169)

Ženske dobijo delo

Help Wanted

Woman for housekeeper, to live in. Call IV 6-0016.

(169)

Iščemo

Kuharico za zajtrk, ure od 7. zj. do 2. pop.

SORN'S RESTAURANT
6036 St. Clair Ave.
EN 1-5214

(x)

Delo dobi

Zena ali dekle, ki zna dobro angleško in obvlada popolnoma slovenščino radi prevajanja, dobi delo v pisarni. Pismene ponudbe na Box 123, Ameriška Domovina, 6117 St. Clair Ave. Cleveland, Ohio 44103.

(x)

Hišno delo

Iščemo žensko srednje starosti za hišno delo enkrat na teden. Kličite IV 6-1892.

(168)

MALI OGLASI

Naprodaj \$10,800

Hiša za dve družini na E. 63 St., blizu Carl Ave. Nov furnez, 2 nova vodna tenka. Katerega zanima naj kličite UT 1-3519.

—(1,3,8,10 sept)

Kupim

Enodružinsko hišo v šentviški naselbini. Naslov se pusti v uredništvu Ameriške Domovine.

—(1,3,7 sept)

Hiša naprodaj

Šest sob, dve garaži, blizu cerkva in šole. Pokličite KE 1-9067.

(171)

MALI OGLASI

V najem

5 sob in kopalnico oddamo. Poizve se v Sornovi restavraciji, 6036 St. Clair Ave. EN 1-5214.

(x)

Restavracija naprodaj

Custard sladoled bara, dober promet. Na 4313 Superior Ave. Kličite 361-3084.

(173)

Enodružinska hiša

V najem na 884 E. 73 St. severno od St. Clair Ave. Kličite 884-3791.

(169)

V najem

Oddamo 3 sobe in kopalnico, spodaj, na 1179 E. 79 St., na novo dekorirane. Vprašajte v srednjem poslopiju ali kličite ME 1-3144.

(167)

Stanovanje oddajo

Opremljeno dvosobno stanovanje s kopalnico oddajo moškemu na E. 73 St. nedaleč od St. Clair Avenue. Kličite 431-6798.

(169)

V najem

Iščemo hišo 3, 4 ali 5 sob v collinwoodski ali euclidski okolici. Ponudbe z naslovom poslati v Ameriško Domovino, 6117 St. Clair Ave. Cleveland, Ohio 44103

—(Aug. 31, Sept. 1,3)

V najem

Na 5914 Prosser Ave., oddamo 3-sobno stanovanje in kopalnico zgoraj za \$35 in 4-sobno stanovanje in kopalnico spodaj za \$50. Kličite 943-4496.

(168)

Hiša naprodaj

Euclid Beach okolica, zidana dvodružinska hiša 5½, 5½, 4, tri garaže, na dobrem prostoru. Lastnik PO 1-4838.

—(170)

Pozor!

Barvanje hiš in prostorov, zunaj in znotraj. PAHOR PAINTING 361-0516

—(170)

Euclid — lastnik prodaja

Zidan bungalov, 4 sobe, zgotovljena razvedrila soba in drugo nadstropje; blizu šol in cerkva. Kličite 481-2436.

(170)

Mesnica in grocerija

Zidano poslopje in veliko stanovanje zgoraj; 2 spalnice, stanovanjska soba in kuhinja. V slovenski okolici v Collinwoodu. Kličite 481-1313.

LAURICH REALTY

(167)

V najem

tri opremljene sobe zgoraj, prost vhod in kopalnica. Kličite EN 1-0036

(167)

Lastnik prodaja

Lastnik prodaja hišo, primereno za dohodek v Lakewoodu. Kličite LA 1-8077.

—(pon., sred., pet.)

V najem

Oddamo 4 sobe spodaj, kopalnica, furnez, prostor za parkanje. Na 7023 St. Clair Ave. 361-2309.

(30 avg. 1,3 sept)

V najem

Dve opremljeni spalni sobi, po želji s kuhinjo, privatno. Mirna družina, novo prostori. 1027 E. 61 St. HE 1-6671.

(169)

Opremljene sobe

V najem se dobi 3 popolnoma opremljene sobe zgoraj, privaten vhod na E. 61 St. Kličite EX 1-8123.

—(169)

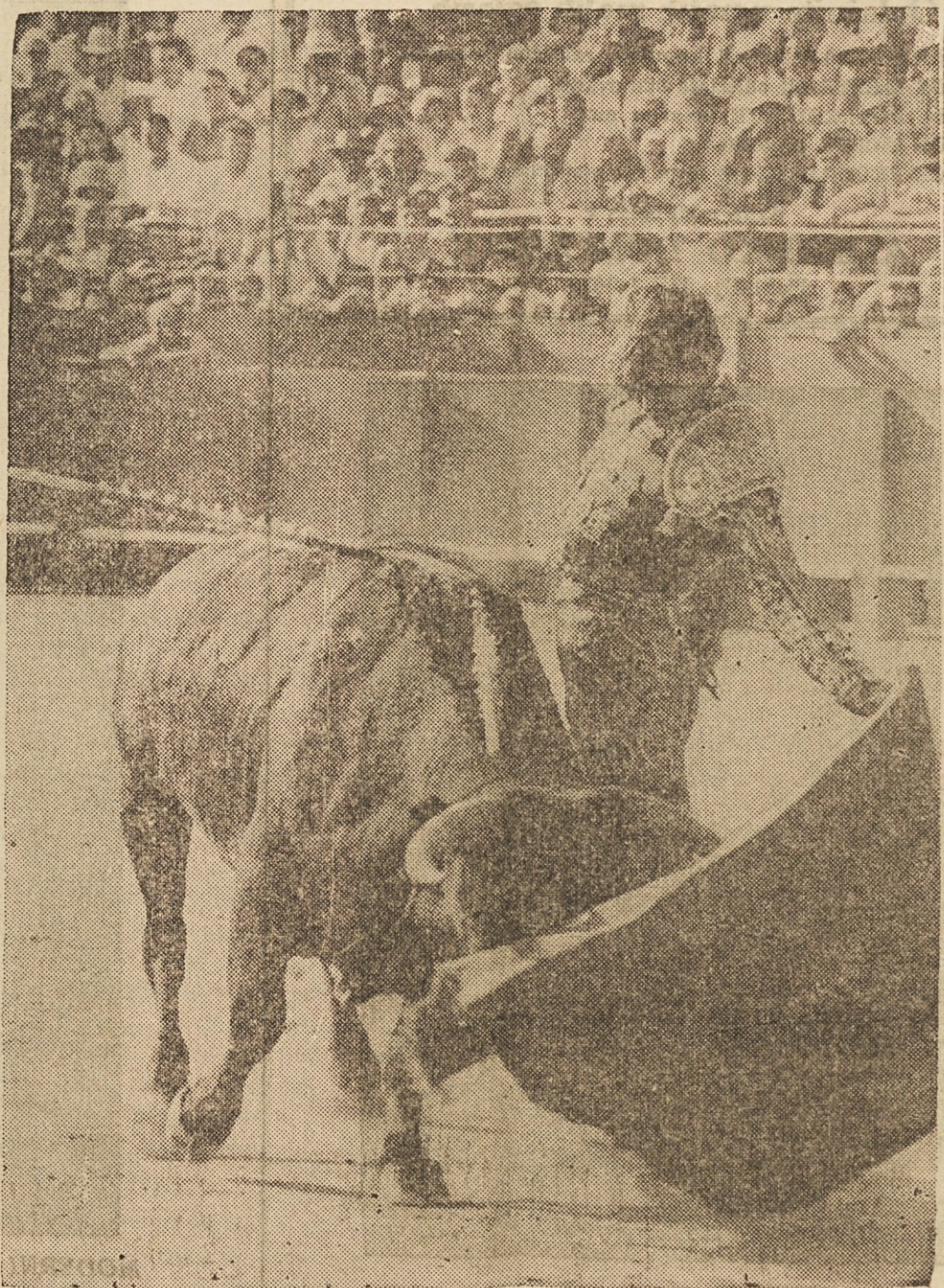
V najem

E. 41 St. blizu Superior, 3 lepe sobe in kopalnica, plinski furnez, zgoraj spredaj, na novo dekorirane, odraslim, zmerno. Kličite UT 1-3355 ali EV 1-5961.

V najem

Oddamo 5 sob in kopalnico v fari sv. Vida. Kličite EN 1-5887.

—(1,3,8,10 sept)

SREČNO MIMO — Med bikaborci v Španiji si je pridobil posebno priljubljenost zaradi svoje drznosti mladi Manuel Benitez, ki ga vidimo na sliki med nastopom.

ENRICA V. HANDEL - MAZZETTI:

Jese in Marija

"Ah, le nič latinskega! To je papežniško!" je rekla dolga, bleda in suha vdova Velderndorff-Echzelliska s svojim suhim, moškim glasom — in nato je pripovedovala, venomer mahaje s svojimi pajčjimi rokami, kako je nekoč pestila kot petnajstletna deklica nekega zavitarja s svojimi svetopisemskimi dokazi o potrebi keliha, to je bilo v Kreusbachu leta ... gospod Joeger je bil zraven, jo je pohvalil in imenoval Jahelo. — Moj Bog, in ta je poslednj spadel.

"Jahela!" vzklikne ženini; mož sedi na sredi poleg svoje sladke neveste, ki prav nič ne ve, kako je ljubka; zaveda se, da je najlepši in najduhovitejši. "Jahela je z žebljem pribila Sisaro k tlom. To bi privoščil vsem zavitarjem."

"Po novi zavezi, gospod bratranec, se ne sme ubijati," meni stara gospa.

"Kaj neki! Mrčes pobijati smemo vedno, to niso ljudje, ki so povzročili praško morijo. — Pravite, da ste bili v Kreusbachu. Potem ste morali poznati proslulega Tincherja?"

"Poznala ga nisem, samo slišala sem praviti o njem; tedaj je bil že v Kaumbergu. Ubogi mučenik!"

"Pa je vendar preklical." "Siromak, seveda je, ker so ga silovali, judasitri, in s silo vlekli v cerkev."

"Ta ni mož, ki prekliče. Jaz ne bi nikoli. Prej bi si žile odprli."

"Fridl," je zavpilo plaho in glasno ob njem in mehka ročica mu je segla čez usta. Poljubil je roko in podražil svojo ljubo: "O jej, ali je le-ta uxor Melanthoni?"

Ze bo kmalu štiri. Vino teče v potokih in zdaj si začno gostje nazdravljati, Janez Adam je prvi.

"Ko gledamo na ta lepi svet, po vsej pravici in spodobnosti se nam mora srce vneti v zahvalnosti do stvarnika vseh reči in so o tem prevrednem razmišljanju stvarstva obširno govorili v svojih pesmih mnogi duhovni pevci od kralja Davida pa do Pavla Gerhardta. Ali ni zato prav, da se, ko se mi pri tej svatbi oči pasejo na Ani Mariji, moji sedanji preljubi snahi, in se kar ne morejo ločiti od njene miline in ženske lepote, ki so jo gracije obdarile z vsemi svojimi darovi, pravim, ali ni zato prav, da se hvaležno spomnim onega, po čigar volji in moči je prišlo toliko ljubkosti in miline v življenje, in to v osebi prevrednega Auctori vitae gospoda Jakoba Krištofa Hackerja iz Harta? Njemu, ki je cvet nižjeavstrijskega plemstva, vitezu brez strahu in graje, očetu naše sladke neveste to čašo plemenitega vina!"

Hacker je dvignil svojo čašo vidno ganjen, da bi se zahvalil, gledal nekoliko mrtvo, a dokaj prijazno okoli sebe in spregovoril nato grmeče, kakor da poveljuje svojemu regimentu, zdravico, tisto eno in isto, kakor pri vsaki pojedini: "Hiša habsburška živi naj danes in večno!" Pa je premolknil za kratek čas in dodal: "Kakor tudi ta cenjena hiša srečno." Bratranec vzklikajo manj zaspani, ko se zdajci vzdigne Jese in zakliče glasno: "Živela evan-geljska avtonomija!"

"Naj živi," so se bratranec čisto zdramili in od vedrega vzklikanja se je tresla dvorana.

"Habsburg, hiša habsburška!" je vpil Janez Adam; nihče ga ni slišal mimo Hackerja, ki je sedel zdaj sam in se srdito oziral po družbi: "Pustite jih, naj vpijejo, nič ne de! To je le začetek konca. Tu sedim jaz, tam vi — in tam škofovski oskrbnik iz Starega Pechlarna."

"Ta ne sliši nič! Jamčim. Pijan je!"

Pa kakor da hoče obreko-vanju oporekati, je vstal tedaj Weinmaister s svojega stola z odprtim jopičem, ognjeno rdečega lica in mokro pijanih oči in prosil za dovoljenje, da bi smel povedati lepo zdravico, katero je napisal v stihih — pomahal je s papirjem — blagorodni družbi, če je dovoljeno.

"Dovoljeno! Seveda! Kar!"

In Weinmaister je začel s pijanim zanosom: Gospodje visoki in mili! / Na svatbo vabiti ste me blagovolili, denes, ko Jese in Ana sta zakonski par, on Phoebeus Apol in ona Eos Hart.

Izbrane jedi so in vino za nas, notorium: in vino veritas. Zato vinu na čast in vas goste učeč, ta rek sporočim in nobenega več.

Časti vse vreden je zakonski stan, postavil v nebesih ga Bog je sam, zato ga hočem glasno slaviti in lajavce samce prepiti.

Hej, to se biva prijetno v dveh, ko ljubita dva se v medenih dneh, Floris poljublja zlato Harido, večkrat ko zvezdic steje nebo. Me ljubiš? vprašuje ona vsak čas, se mu le zdehne, zbledi ji obraz, a ona da kihne, on plaho, kaj bo? Tako je v medenih dnevih lepo in kot Naso uči, to tri mesece trpi, pri iskrih osemkrat po tedne tri ...

A v trikrat osmih letih, eheu, skisa se med in dan je prešel. Floris zajeten je dedec postal deželni glavar in senešal, ni več ovčar zaljubljen nikak, marveč je hrust tri stote težak.

Podgrom začenja nagajati mu, svoji ženi ne privoščji miru, nobena jed mu več ne tekne, če zine dve, tri "hudiče" izblekne. A žena draga se srdiči,

da res ni najmanjši med temi hudiči. S tem je sama v to žlahto pala, odkar je Haris Ksantipa postala, suha, sloka, bledična silo, zares pravo pravcato strašilo, brez zoba v ustih, da človek ne ume, kako da jeziček tak gibko ji gre.

Gospod soprog, to dobro ni, če človek v prijači se topi. Iz piva podgrom je in preobilna mast, ki mi je nadležna in vam ne

v čast. Gospod, nikar ne kolnite tako prvič je greh in drugič grdo. Pa če vam že vseč tako je hudič, vam baba hudičeva mar ni nič, prav nič, moj ljubi Floris, gratia uxoris, če ne že pudoris.

Potem, moj Floris, si zapomnite, poslej krepostno mi živite. Mar nisem mlada in lepa dovolj, da zadovoljite se z mano

zgolj? Glej, da ti prisega zvestobe bo mari in ne dirkaš za candrami, kozel stari, zlasti za tisto Pemko se mi ne vlačí, sicer ne sebe, le tebe potlačin. O, vražja melodija to: ljubezni nebo se je sprevrglo v peklo.

Draga zakonska, prosim opravičila, če pesem je moja grobo učila, upam da sta besede prav umela in kot sem jih mislil, jih sprejela, kot satiram namreč na lastno življenje in svoje lastno v zakonu trpljenje.

Kar vaju zadeva, preverjam oba, da skupno uženeta hudiča zakonskega. Kar Amor in Psiha, to mlada sta zdaj, Filemon in Baucis bosta stara nekda v vekomaj! Dixi."

"Optimae," so zaregetali nekoliko vražje stari in zakonu nenaklonjeni gospodje. Weinmaistrova suha soproga pa je zapihala vanj kakor kača: "Lepo ste se spovedali.

Torej Mila je. Lepo!" Schinnagel je podpiral vročo in nekoliko težko glavo z roko in mislil venomer: "To je pa imenitno tu! — Svatba v Eisgrubu je bila res prava igrača v primeri s tem ..." Začudil se je, zakaj je prenehala godba igrati. Pa kakšen šum in hrup, ropot in razbijanje je zunaj na grajskem dvorišču? Ali se mu samo zdi, da sliši? — Kaj je morda —? Samo čisto vodo pije mož, toda ropot od zunaj ne utihne.

GRDINOVA
POGREBNA ZAVODA

17002 Lake Shore Blvd. 1053 East 62nd Street
KEnmore 1-6300 HEnderson 1-2088
Grdina trgovina s pohištvo — 15301 Waterloo Road
KEnmore 1-1235
GRDINA — Funeral Directors — Furniture Dealers

ŽENINI IN NEVESTE!

NAŠA SLOVENSKA UNIJSKA TISKARNA
VAM TISKA
KRASNA POROČNA VABILA
PO JAKO ZMERNI CENI

PRIDITE K NAM IN SI IZBERITE
VZOREC PAPIRJA IN ČRK

Ameriška Domovina

6117 St. Clair Avenue HEnderson 1-0628

Oglašujte v naših malih oglasih

- ČE PRODAJATE ali kupujete rabljeno pohištvo,
- ČE ISČETE ali oddajate stanovanje,
- ČE POTREBUJETE delovno moč,
- ČE ISČETE zaposlitev,
- ČE PRODAJATE ali kupujete nepremičnine —

dajte mali oglas v

AMERIŠKO DOMOVINO!

Pokličite HE 1-0628.

MED KAČAMI? — Carol Childs pregleduje električne kable, ki bi utegnili biti na prvi pogled podobni kačam.

NOVICE- z vsega sveta

NOVICE- ki jih potrebujete

NOVICE- ki jih dobite še sveže

NOVICE- popolnoma nepristranske

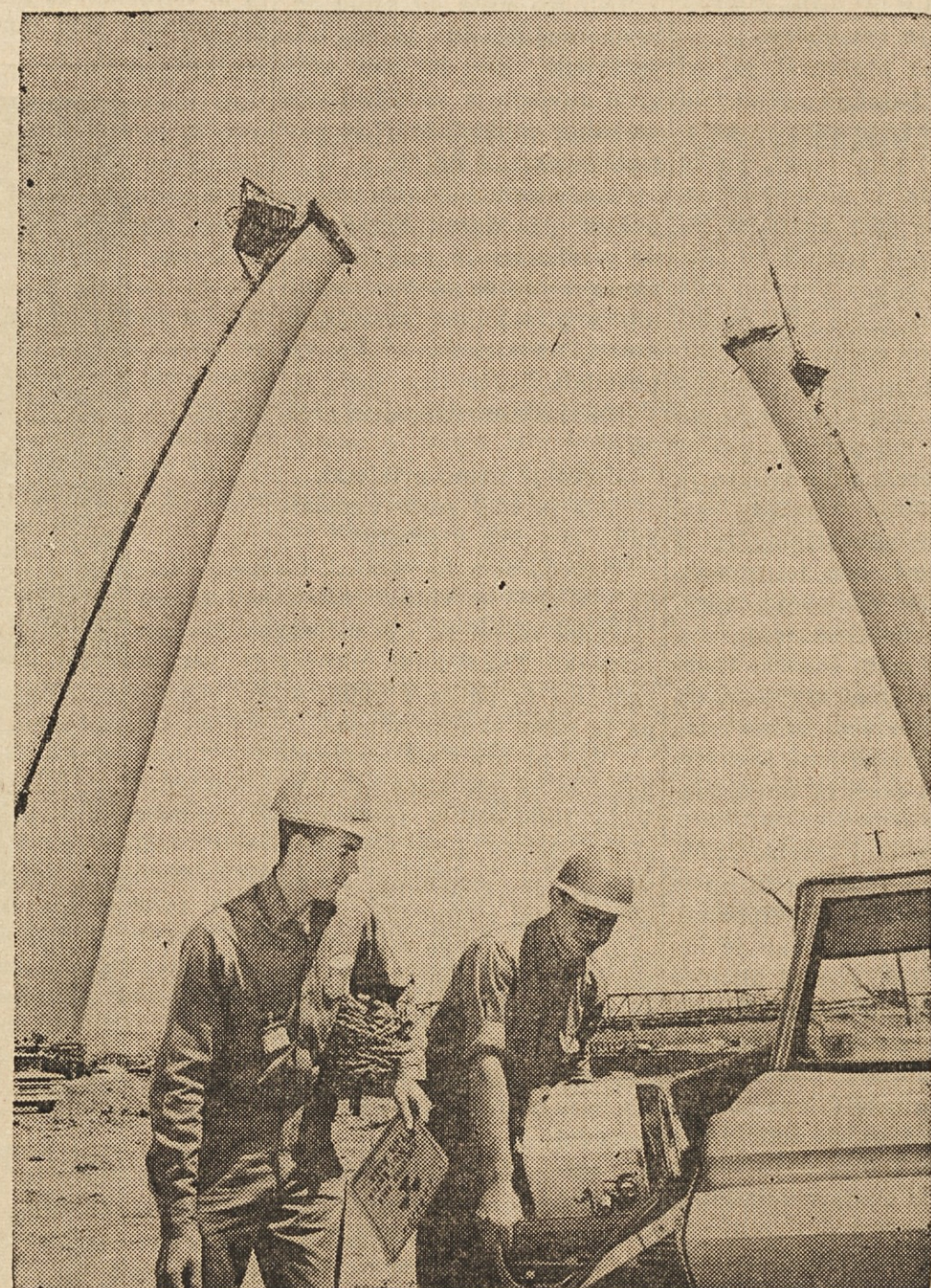
NOVICE- kolikor mogoče originalne

NOVICE- ki so zanimive

vam vsak dan prinaša v hišo

Ameriška Domovina

Povejte to sosedu, ki še ni naročen nanjo

MODERNI PREGLED TRDNOSTI — Moža jemljeta iz avtomobila napravo, s katero bosta s pomočjo gama žarkov pregledala trdnost obeh stebrov "vrat" na Zahod v St. Louisu. Z navadnim očesom morebitnih poči v jeklu ni mogoče opaziti.

CHICAGO, ILL.

HELP WANTED
MALE & FEMALE

IMMEDIATE OPENINGS
MALE AND FEMALE
MATHESON SCIENTIFIC
Additional clerks needed.
No experience necessary.
Will train. 37½ hr. week.

All major benefits. Exc. salary
schedule. Please call Mr. Nowak.

BR 8-4630